การวิจัยและพัฒนาระบบกรีดที่เหมาะสมกับพันธุ์ยาง RRIT 251

Research and Development on Suitable Tapping System for Rubber Clone RRIT 251 in the Area of the Upper South

สมกิด ดำน้อย ¹พิสมัย จันทุมา² อรสิรี ดำน้อย ¹พงษ์มานิตย์ ไทยแท้ ¹
สุรีรา ถาวรรัตน์ ³สุรกิตติ ศรีกุล ³รีรชาต วิชิตชลชัย ³
SomkidDamnoi ¹PisamaiChanthuma ²OnsireeDamnoi ¹PongmanitThaitae ¹
SutheeraThawornrat ³SurakittiSrikul ³TheerachatWichitcholachai ³

ABSTRACT

Research and development onsuitabletapping systemfor rubber cloneRRIT 251in the area of the Upper south Thailand has been conducted at Krabi Agricultural Research and Development Center. The objective of this study was to investigate asuitable tapping system of rubber clone RRIT 251. The experiment was started fromOctober 2010untilMarch 2015withrubber clone RRIT 251 eight years old (planted in 2002). RCB experimental design was used to compare the effect of seven tapping systems: S/2 d2 (control), S/2 d1 2d/3, S/2 d1 3d/4, S/3 d1 2d/3, S/3 d1 3d/4, S/3 d1 and S/4 d1, were conducted withthree replications. The results showed that S/2 d1 3d/4 provided the highest yield of 503.90 kg/rai/year, followed by S/3 d1 of 471.53 kg/ rai/year. Based on rubber production factors: yield, tapping days, laborcosts, bark consumption areas, tapping panel dryness, tapping age and net income, the most suitable tapping system for RRIT 251 in the Upper South area, with the average 131 rain day/ year, was S/3 d1 and S/4 d1.

Key words: Hevea brasiliensis, RRIT 251, Tapping system, the upper South of Thailand

¹/ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่ กรมวิชาการเกษตร

KrabiAgricultural Research and Development Center, Department of Agriculture

²ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา การยางแห่งประเทศไทย

²/Chachoengsao Rubber Research Center, Rubber Authority of Thailand

³สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7 จังหวัดสุราษฎร์ชานี กรมวิชาการเกษตร

^{3/}Office of Agricultural Research and Development Region 7, Department of Agriculture

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนาระบบกรีดที่เหมาะสมกับพันธุ์ยาง RRIT251 ในเขตพื้นที่ภากใต้ตอนบน คำเนินการที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่ ตั้งแต่เคือนตุลาคม 2553 ถึง เคือนมีนาคม 2558 เพื่อ ์ศึกษาและเปรียบเทียบระบบกรีดยางที่เหมาะสมกับพันธุ์ยาง RRIT 251 ในสภาพพื้นที่ภาคใต้ตอนบน โดยเริ่มทำการทดลองกับต้นยางพันธุ์ RRIT 251 อายุ 8 ปี วางแผนการทดลองแบบ RCB มี 3 ซ้ำ 7 วิธีการคังนี้วิธีการที่ 1 ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d2) วิธีการที่ 2 ระบบกรีค ครึ่งลำต้น/กรีคติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 2d3) วิธีการที่ 3 ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีค ติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 3d4) วิธีการที่ 4 ระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติดต่อกัน สองวันเว้นหนึ่งวัน (S/3 d1 2d3) วิธีการที่ 5 ระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติดต่อกันสามวัน เว้นหนึ่งวัน (S/3 d1 3d4) วิธีการที่ 6 ระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/3 d1) และระบบกรีคที่7ระบบกรีคหนึ่งในสิ่ของลำต้น/กรีคติดต่อกันทุกวัน (S/4 d1) พบว่า ผลผลิตเฉลี่ยต่อ ้พื้นที่ของแต่ละระบบกรีคมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญในทุกปีกรีค ตั้งแต่ปีกรีคที่1 (ต.ค.53-มี.ค.54) ถึงปีกรีคที่ 5 (พ.ค. 57-มี.ค. 58) ทั้งนี้ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคติดต่อกันสามวัน เว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 3d4) และระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/3 d1) ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อพื้นที่มากที่สุด 503.90 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และ 471.53 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ตามลำคับ รองลงมาคือ ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 2d3) ให้ผลผลิต เฉลี่ย 437.20 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปีจากการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อระบบการกรีคยาง เช่น ผลผลิต จำนวนวันกรีค การใช้แรงงาน อัตราการสิ้นเปลืองเปลือก อาการเปลือกแห้ง อายุการ กรีดยาง และผลตอบแทนสุทธิ์ พบว่า ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติดต่อกันทุกวัน (S/3 d1) และระบบกรีดหนึ่งในสี่ของลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/4 d1) เป็นระบบกรีดที่เหมาะสมมากที่สุด กับพันธุ์ยาง RRIT 251 ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบนที่มีจำนวนวันฝนตกเฉลี่ย 131 วันต่อปี

คำหลัก: ยางพาราระบบกรีค พันธุ์ยางสถาบันวิจัยยาง 251สภาพแวคล้อมภาคใต้ตอนบน

คำนำ

ยางพารา (Hevea brasiliensis Muell.) เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2556 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยาง 22.18 ล้านไร่ พื้นที่กรีดยางได้ 16.49 ล้านไร่ และมีผลผลิต 4.38 ล้านตัน (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2557) การส่งออกยางธรรมชาติของไทย ส่งออกในรูป ของวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ยาง ไม้ยางพาราแปรรูป และผลิตภัณฑ์ไม้ คิดเป็นมูลค่า 678,942 ล้านบาท ยางพาราจึงมีบทบาทสำคัญต่อเกษตรกรชาวสวนยางไทยกว่า 4 ล้านครอบครัว ซึ่งเป็นเกษตรกร รายย่อยมากกว่า 6 ล้านคน และเป็นสวนยางขนาคเล็กถึงร้อยละ 95 ของสวนยางทั้งประเทศ (สถาบันวิจัยยาง, 2555) ผลผลิตหลักที่สำคัญของยางคือ น้ำยาง ซึ่งปริมาณน้ำยางที่ได้รับขึ้นอยู่กับ ปัจจัยต่างๆ ได้แก่ พันธุ์ยาง สภาพแวคล้อมของพื้นที่ปลูก ความสมบูรณ์ของต้นยาง การใช้ปุ๋ย ฤดูกาล อายุของต้นยาง การจัดการสวนยาง และ ระบบกรีด (สถาบันวิจัยยาง, 2553) ในปัจจัยด้านระบบกรีดยาง นอกจากมีผลต่อการให้ผลผลิตแล้ว ระบบกรีดยังมีผลต่อการใช้แรงงาน ซึ่งเป็นวิถีชีวิตโดยตรงของ ชาวสวนยาง อัตราความสิ้นเปลืองเปลือก อาการเปลือกแห้ง และอายุการกรีดยางของต้นยาง ดังนั้น การพิจารณาเลือกระบบกรีดยางจึงมีความสำคัญต่อการทำสวนยางในหลายมิติของเกษตรกรชาวสวนยาง จากการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตยางทั้งประเทส พบว่า ต้นทุนค่าจ้างแรงงานกรีดยางมีค่าใช้จ่ายสูงสุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 55.39 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด (สถาบันวิจัยยาง, 2554) ดังนั้นระบบการ กรีดยางจึงมีความสำคัญต่อการทำสวนยาง ระบบกรีดที่แนะนำของสถาบันวิจัยยาง (สถาบันวิจัยยาง, 2555)ในปัจจุบันมี 5 ระบบ คือ 1. ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นสองวัน (S/2 d3) 2.ระบบ กรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d2) 3. ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดดิตต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/3 d1 2d3) และ 5. ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน ควบคู่กับการใช้ สารเคมีเร่งน้ำขางความเข้มข้น 2.5 เปอร์เซ็นต์ (S/3 d2 ET 2.5%) อย่างไรก็ตามจากการสำรวจ เกษตรกรชาวสวนยางในเขตภาคใต้ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 95 ใช้ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน และจะหยุดกรีดยางเมื่อฝนตกหนักหน้าขางเปียก หรือมี สภาพแห้งแล้งติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน และจะหยุดกรีดยางเมื่อฝนตกหนักหน้าขางเปียก หรือมี สภาพแห้งแล้งดิดต่อกันสามวัน ส่วนระบบกรีดตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยขางมีเกษตรกรใช้น้อย มาก คิดเป็นร้อยละ 5 เท่านั้น (พนัส และคณะ, 2555 และ ศรินณา และคณะ, 2550)

พันธุ์ยาง RRIT 251 เป็นพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตสูงที่สุดในกลุ่มพันธุ์ที่แนะนำเป็นพันธุ์ยางชั้น 1 ของพันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางสูงของสถาบันวิจัยยาง ซึ่งในเขตปลูกยางเดิมให้ผลผลิตเนื้อยางแห้ง 10 ปี กรีดเฉลี่ย 462 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และสูงกว่ายางพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 57 ส่วนในเขตปลูกยางใหม่ ให้ผลผลิตเนื้อยางแห้ง 5 ปีกรีคเฉลี่ย 343 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่ายางพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 39 (สถาบันวิจัยยาง, 2555) ซึ่งในปัจจุบันเกษตรกรมีความนิยมสูงขึ้น โดยมีพื้นที่ปลูกยางพันธุ์ RRIT 251 ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน 905,547 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.63 ของพื้นที่ปลูกยางทั้งหมดในเขตพื้นที่ ภาคใต้ตอนบน ที่มีพื้นที่ปลูก 7,172,304 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 32.34 ของพื้นที่ปลูกยางทั้งประเทศ และ เป็นพื้นที่ปลูกยางมากที่สุดของประเทศไทย (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2557) มีรายงานผล การศึกษาระบบกรีคที่เหมาะสมกับยางพันธุ์ RRIT 251 ซึ่งคำเนินการที่ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันกระบี่ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ พบว่า ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d2) ให้ผลผลิตเฉลี่ยสองปีกรีค 4.38 กิโลกรัมต่อต้นต่อปี หรือ 284.7 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี (พิชิต และคณะ, 2554) ในขณะที่ Sungnoiet al. (2014) ได้ทำการศึกษาระบบกรีดยางพันธุ์ RRIT 251 ที่ศูนย์วิจัยและ พัฒนาการเกษตรตรัง อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง พบว่า ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวัน เว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 2d/3) มีวันกรีดเฉลี่ย 144 วันต่อปี ให้ผลผลิตเฉลี่ยสี่ปีกรีดสูงสุด 687.1 กิโลกรัม ต่อไร่ต่อปี รองลงมา คือ ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/3 d1) มีวันกรีด เฉลี่ย 198 วันต่อปี ให้ผลผลิตเฉลี่ยสี่ปีกรีค 685.0 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปีการศึกษาระบบกรีคยางที่ เหมาะสมกับยางพันธุ์ RRIT 251 ที่ศูนย์วิจัยยางหนองคาย อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย พบว่า ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (S/3 d1 2d/3) มีวันกรีดเฉลี่ย 137 วันต่อปี ให้ ผลผลิตเฉลี่ยสองปีกรีคสูงสุด 371.4 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ในขณะที่ ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคหนึ่งวัน เว้นหนึ่งวัน (S/2 d21 มีวันกรีคเฉลี่ย 91 วัน ให้ผลผลิตเฉลี่ย 269.6 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี (Raemlee S, 2011)

ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาระบบกรีดยางที่เหมาะสมกับเกษตรกร ในมิติต่างๆ คือ ผลผลิตยาง การ ใช้แรงงาน อัตราความสิ้นเปลืองเปลือก ผลตอบแทนสุทธิ อาการเปลือกแห้ง และอายุการกรีดของต้นยาง ของยางพันธุ์ RRIT 251 ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบระบบ การกรีดยางที่เหมาะสมกับยางพันธุ์ RRIT 251 ในสภาพพื้นที่ภาคใต้ตอนบน สำหรับนำไปใช้ในการให้ คำแนะนำเกษตรกรให้เลือกใช้ระบบการกรีดยางเฉพาะพื้นที่และพันธุ์ยาง RRIT 251 ต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

แบบและวิธีการทดลอง

การวิจัยและพัฒนาระบบกรีคที่เหมาะสมกับพันธุ์ยาง RRIT251 ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน คำเนินการทคลองที่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ในชุคดินอ่าวลึก (Ak) (Very-fine, kaolinitic, isohyperthermic Rhodic Kandiudoxs) พิกัคแปลงทคลองUTM 47P 0480647E 0906151Nในแปลงยางพันธุ์ RRIT 251 อายุ 8 ปี วางแผนการทคลองแบบ RCB มี 3 ซ้ำ 7 กรรมวิธี ดังนี้

กรรมวิธี	ความยาวของหน้ากรีด (S)	ความถี่ของการกรีด (d)
1	กรีดกรึ่งลำต้น (S/2)	กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน (d2)
2	กรีดกรึ่งลำต้น (S/2)	กรีคติคต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (d1 2d/3)
3	กรีดกรึ่งลำต้น (S/2)	กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (d1 3d/4)
4	กรีคหนึ่งในสามของลำต้น (S/3)	กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (d1 2d/3)
5	กรีคหนึ่งในสามของลำต้น (S/3)	กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (d1 3d/4)
6	กรีคหนึ่งในสามของลำต้น (S/3)	กรีดติดต่อกันทุกวัน (d1)
7	กรีคหนึ่งในสี่ของลำต้น (S/4)	กรีคติดต่อกันทุกวัน (d1)

IRRDB (2011) กำหนคสัญลักษณ์ของระบบกรีดยาง (S = Spiral, d = day)

การดูแลรักษาแปลงทดลองปฏิบัติตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง โดยมีการใส่ปุ๋ยเคมี สูตร 30-5-18 อัตรา 1 กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ 2 ครั้งต่อปี และคำเนินการเปิดกรีคต้นยางพันธุ์ RRIT 251 ที่ระดับความสูง 1.50 เมตร ตามกรรมวิธีที่กำหนด กรณีที่ฝนตกให้หยุดกรีดทุกกรรมวิธี และเริ่ม กรีดใหม่ทุกกรรมวิธีในวันถัดไปที่กรีดได้ โดยนับเป็นวันที่หนึ่งของทุกกรรมวิธี การหยุดพักการกรีด ประจำปีหรือการปิดกรีดจะหยุดในช่วงที่ต้นยางมีการผลัดใบ (ปลายเดือนกุมภาพันธ์) และเริ่มเปิด กรีดเมื่อใบยางแก่เต็มที่ (ต้นเดือนพฤษภาคม) ใช้ต้นยางทดลองจำนวน 15 ต้นต่อแปลงย่อย ดังนั้นใน การทดลองนี้จะมีต้นยางที่ใช้บันทึกข้อมูล 315 ต้น โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2553 ถึง เดือนมีนาคม2558

การบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูล

- 1. จำนวนวันกรีดในรอบปีกรีด (วัน)
- 3. ความสูงของรอยกรีด (เซนติเมตร) วัดความยาวจากจุดกึ่งกลางของรอยกรีด จากรอยกรีดที่ เริ่มกรีดถึงรอยกรีดที่หยุดกรีดในแต่ละปี
 - 4. พื้นที่ความสิ้นเปลืองเปลือก (ตารางเซนติเมตร) คำนวณจากสูตร พื้นที่ความสิ้นเปลืองเปลือก = ความยาวของรอยกรีค x ความสูงของรอยกรีค
 - 5. จำนวนปีกรีค (ปี) คำนวณจากสูตร

จำนวนปีกรีค = <u>พื้นที่ผิวเปลือกทั้งหมด</u>x 2 พื้นที่ความสิ้นเปลือกเปลือกเปลือก

โดยที่

- 2 คือ จำนวนรอบของการกรีด
- พื้นที่ผิวเปลือกทั้งหมดที่ทำการกรีด (ตารางเซนติเมตร) = เส้นรอบวงลำต้น ≥ 125
- 125 คือ ความสูงของผิวเปลือกที่ทำการกรีดทั้งหมด
- 6. อาการเปลือกแห้ง ตรวจวัดปีละครั้งในเดือนมีนาคมของทุกปี
- 7. การเจริญเติบโต วัคขนาดเส้นรอบวงลำต้น (เซนติเมตร) ที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร จากพื้นดิน โดยวัดขนาดในเดือนมีนาคม ของทุกปี
- 8. ผลผลิตเนื้อยางแห้ง การเก็บข้อมูลผลผลิตเนื้อยางแห้ง เก็บในรูปแบบยางก้อนถ้วย โดย หลังการกรีดยางรอให้น้ำยางหยุดไหล หยดกรดฟอร์มิค ความเข้มข้น 3 เปอร์เซ็นต์ ประมาณ 15-20 มิลลิลิตร ใช้ไม้สะอาดคนให้เข้ากันแล้วปล่อยให้ยางจับตัวเป็นก้อนอยู่ในถ้วย ทำการเก็บและเสียบ ยางก้อนไว้ด้วยลวดที่มีป้ายแสดงแปลงทดลอง ซ้ำ วิธีการ และวันที่เก็บยางย่อย แล้วนำมารวมกันใน แต่ละวันเพื่อเก็บไว้ที่โรงผึ้งแห้ง 21 วัน ก่อนจะนำไปชั่งน้ำหนัก (พิศมัย, 2556)
 - 8.1 ผลผลิตยางแห้งเฉลี่ยต่อครั้งกรีค = $\frac{น้ำหนักยางก้อนในแต่ละครั้งกรีค}{\delta}$ x 0.85

(โดยค่าคงที่ 0.85 เป็นการหักความชื้นที่ 15 เปอร์เซ็นต์)

- 8.2 ผลผลิตเนื้อยางแห้งเฉลี่ยต่อต้นต่อปี = ผลผลิตยางแห้งเฉลี่ยต่อครั้งกรีด ${f x}$ จำนวนวัน กรีดต่อปี
- 8.3 ผลผลิตเนื้อยางแห้งเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี = ผลผลิตยางแห้งเฉลี่ยต่อต้นต่อปี ${f x}$ จำนวนต้น ที่กรีดต่อไร่ (โดยใช้จำนวนต้นที่กรีดคือ 65 ต้นต่อไร่)
 - 9. ต้นทุนการกรีดยางและรายได้หลังหักค่าจ้างกรีด
 - 10. ข้อมูลปริมาณน้ำฝน และจำนวนวันที่ฝนตก ในช่วงระยะเวลาการทดลอง

นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ความแปรปรวนข้อมูล (analysis of variance) และ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดย วิธี DMRT

ผลการทดลองและวิจารณ์

การวิจัยและพัฒนาระบบกรีคที่เหมาะสมกับพันธุ์ยาง RRIT251 ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบนใช้ ต้นยางที่มีขนาดเส้นรอบวงลำต้นเฉลี่ยทั้งแปลงเท่ากับ 60.77 เซนติเมตร (Table 4) ซึ่งเป็นขนาดของลำ ต้นที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานในการเปิดกรีคของต้นยาง โดยเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการเปิดกรีคที่กำหนด ไว้ต้องมีขนาดของเส้นรอบวงลำต้นไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตรที่ระดับ 1.50 เมตรจากพื้นดิน ซึ่งผลการทดลองในช่วง 5 ปีกรีคที่เริ่มตั้งแต่เดือนตุลากม 2554 ถึงเดือนมีนาคม 2558 ได้ผลการทดลองดังนี้

1. จำนวนวันกรีด

จำนวนวันกรีดในรอบปีของยางพันธุ์ RRIT 251 ที่ทำการทดลองในสูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรกระบี่ ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน จะเป็นตัวกำหนดต้นทุนด้านแรงงานกรีดยางในรอบปีกรีด พบว่า การกรีดติดต่อกันทุกวัน (d1) มีจำนวนวันกรีดมากที่สุดเฉลี่ย 168.25 วันต่อปี รองลงมาคือ การกรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (d1 3d/4), การกรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (d1 2d/3) มีจำนวน วันกรีดเฉลี่ย 141.25 วันต่อปี และ 125.25 วันต่อปี ตามลำดับ ส่วนระบบกรีดที่มีวันกรีดน้อยที่สุด คือ การกรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน (d2) ที่มีจำนวนวันกรีดเฉลี่ย 94.75 วันต่อปี (Table 1) ซึ่งเป็นผลโดยตรงของ ความถึ่งองระบบกรีดยาง สอดคล้องกับการศึกษาระบบกรีดยางที่เหมาะสมกับยางพันธุ์ RRIT 251 ที่ สูนย์วิจัยยางหนองคาย อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย ที่พบว่า การกรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (d1 3d/4) มีจำนวนวันกรีดเฉลี่ย 137 วันต่อปี รองลงมาคือ การกรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (d1 2d3) มีจำนวนวันกรีดเฉลี่ย 120 วันต่อปีโดยการกรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d2) มีวันกรีดเฉลี่ย 91 วันต่อปี (Raemlee S., 2011)

จำนวนวันที่ฝนตกก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อจำนวนวันกรีคในรอบปีกรีค โดยเมื่อมีฝนตก ในวันที่จะกรีคยางหรือก่อนที่จะกรีคยาง ทำให้ต้องหยุคกรีคยางในวันนั้นไป ซึ่งจำนวนวันที่ฝนตก และปริมาณน้ำฝนที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่ ช่วงปี พ.ศ. 2553 ถึง 25558 พบว่า มีจำนวน วันฝนตกเฉลี่ย 131 วันต่อปี และมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 2,689 มิลลิเมตรต่อปี โดยช่วงที่มีฝนตกชุกคือ เดือนมิถุนายนถึงเดือนพฤศจิกายน และช่วงฤคูแล้งเริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเดือนมีนาคม (Table2) นอกจากนี้สาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดการหยุคกรีคคือ การผลัดใบและแตกใบอ่อนของต้น ยางพาราที่จะต้องหยุคการกรีคยาง โดยทั่วไปของพื้นที่ภาคใต้ตอนบน (จังหวัดกระบี่) ต้นยางพันธุ์ RRIT 251 มีการผลัดใบตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม และแตกใบอ่อนในเดือนกุมภาพันธ์ถึง เดือนมีนาคม จากนั้นใบยางจะพัฒนาเป็นใบแก่เต็มที่ภายในเดือนเมษายน ซึ่งจะเป็นช่วงหยุคการกรีค ยางประจำปี (เดือนมีนาคม ถึงเดือนเมษายน) ดังนั้นช่วงระยะเวลาของการกรีคยางจะอยู่ในช่วงเดือน พฤษภาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ของปีถัดไป

2. ความยาวและความสูงของรอยกรีดพื้นที่ความสิ้นเปลืองเปลือก จำนวนปีกรีด และอาการเปลือก แห้งของต้นยางพันธุ์ RRIT 251

2.1 ความยาวของรอยกรีก (tapped cut length)

ความยาวของรอยกรีค เป็นผลมาจากการแบ่งหน้ากรีค (S:spiral) ของแต่ละกรรมวิธี ซึ่งการ ทคลองนี้เริ่มทำการเปิดกรีคเมื่อต้นยางพันธุ์ RRIT 251 มีขนาดเส้นรอบวงลำต้น (girth at opening tapping) เฉลี่ยที่ 60.77 เซนติเมตร จึงพบว่า ค่าความยาวของรอยกรีคของการกรีคครึ่งลำต้น (S/2) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 30.52 เซนติเมตร เมื่อเปรียบเทียบกับการกรีคหนึ่งในสามของลำต้น (S/3) ที่มีค่าเฉลี่ย 20.38 เซนติเมตร และการกรีคหนึ่งในสิ่ของลำต้น (S/4) ที่มีค่าเฉลี่ย 15.71 เซนติเมตร (Table 3)

2.2 ความสูงของรอยกรีด (height tapped cut length)

ความสูงของรอยกรีค เป็นผลโดยตรงจากจำนวนวันกรีค (d: day) พบว่า การกรีคติคต่อกันทุกวัน (d1) มีค่าความสูงของรอยกรีคเฉลี่ยต่อปีสูงที่สุด 43.05 เซนติเมตรต่อปี รองลงมาคือ การกรีคติคต่อกัน สามวันเว้นหนึ่งวัน (d1 3d/4) และการกรีคติคต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (d1 2d/3) ที่มีความสูงของรอยกรีค เฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 38.05 เซนติเมตรต่อปี และ 34.76 เซนติเมตรต่อปี ตามลำดับ ขณะที่การกรีคหนึ่งวันเว้น หนึ่งวัน (d2) มีค่าความสูงของรอยกรีคเฉลี่ยต่ำที่สุด 28.58 เซนติเมตรต่อปี (Table 3) สาเหตุที่การกรีค ติดต่อกันทุกวัน มีค่าความสูงของรอยกรีคมากที่สุด เป็นผลมาจากการใช้ระบบกรีคที่มีจำนวนวันกรีคต่อ ปีมากนั่นเอง (Table 1) โชคชัย (2529) รายงานผลการศึกษาระบบกรีคสำหรับยางพันธุ์ RRIM 600 ว่า การ กรีคติคต่อกันทุกวัน มีค่าความสูงของรอยกรีคสูงที่สุดเฉลี่ย 55.4 เซนติเมตรต่อปี รองลงมาคือ การกรีค ติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน ที่มีความสูงของรอยกรีคเฉลี่ย 41.9 เซนติเมตรต่อปี และการกรีคดิดต่อกัน สองวันเว้นหนึ่งวันที่มีความสูงของรอยกรีคเฉลี่ย 38.9 เซนติเมตรต่อปี ขณะที่การกรีคหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน มีค่าความสูงของรอยกรีคเฉลี่ย 38.9 เซนติเมตรต่อปี ขณะที่การกรีคหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน มีค่าความสูงของรอยกรีคเฉลี่ยที่อปีเท่ากับ 25-30 เซนติเมตรต่อปี (พิศมัย, 2551)

2.3 พื้นที่ความสิ้นเปลืองเปลือก (bark consumption area)

พื้นที่ความสิ้นเปลืองเปลือก เป็นผลร่วมระหว่างความยาวของรอยกรีคกับความสูงของรอย กรีค พบว่า พื้นที่ความสิ้นเปลืองเปลือกของระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคติคต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 3d/4) มีค่าความสิ้นเปลืองเปลือกมากที่สุด 1,203.37 ตารางเซนติเมตรต่อปี รองลงมาคือ ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคติคต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 2d/3) มีความสิ้นเปลืองเปลือก 1,020.06 ตารางเซนติเมตรต่อปีสำหรับระบบกรีคหนึ่งในสิ่ของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/4 d1) มีความสิ้นเปลืองเปลือกน้อยที่สุด 695.33 ตารางเซนติเมตรต่อปี (Table 3)

2.4 จำนวนปีกรีด(Number of tapping year)

จำนวนปีกรีคหรืออายุการกรีคของต้นยางพันธุ์ RRIT 251 จากการทคลองพบว่า ระบบกรีค หนึ่งในสี่ของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/4 d1) มีจำนวนปีกรีคมากที่สุค 22.15 ปี รองลงมาคือ ระบบกรีคหนึ่งในสามลำต้น/กรีคติคต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/3 d1 d2/3), ระบบกรีคหนึ่งในสาม ของลำต้น/กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (S/3 d1 3d/4), ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีด ติดต่อกันทุกวัน (S/3 d1), ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d2) และระบบกรีดครึ่ง ลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 2d/3) ที่มีจำนวนปีกรีดเท่ากับ 21.76 ปี, 19.52 ปี, 18.00 ปี, 16.78 ปี และ 14.48 ปี ตามลำดับ ขณะที่ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 3d/4) มีจำนวนปีกรีดน้อยที่สุดเพียง 12.90 ปี (Table 3) ตรงกันข้ามกับรายงานการศึกษาระบบ กรีดสำหรับยางพันธุ์ RRIM 600 ที่พบว่า ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน มีจำนวนปี กรีดเท่ากับ 22.50 ปี รองลงมาคือ ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน และระบบ กรีดหนึ่งในสามของลำดัน/กรีดติดต่อกันทุกวัน ที่มีจำนวนปีกรีดเท่ากับ 14.50 ปี (โชคชัย, 2529) สาเหตุ น่าจะเกิดจากวิธีการคำนวณจำนวนปีกรีดที่ต่างกัน ซึ่งจำนวนปีกรีดที่ได้การศึกษาในยางพันธุ์ RRIM 600 ใช้เฉพาะค่าความสูงของรอยกรีดมาพิจารณา ขณะที่จำนวนปีกรีดที่เป็นผลร่วมระหว่างความยาวของรอย กรีดกับความสูงของรอยกรีด

2.5 อาการเปลือกแห้ง (Tapping paneldryness)

อาการเปลือกแห้งของค้นยางพันธุ์ RRIT 251 จากผลการทดลองพบว่า ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (S2 d1 3d4) แสดงอาการเปลือกแห้งมากที่สุด 13.33 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ระบบกรีดหนึ่งในสามลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/3 d1) ที่แสดงอาการเปลือกแห้ง 8.89 เปอร์เซ็นต์ ส่วนระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d2) แสดงอาการเปลือกแห้ง น้อยที่สุดเพียง 2.22 เปอร์เซ็นต์ (Table 3) สอดคล้องกับรายงานศึกษาระบบกรีดยางพันธุ์ RRIT 251 ที่ สูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรตรัง อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรังที่พบว่า ระบบกรีดหนึ่งในสี่ของ ลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/4 d1) และระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/3 d1) มีต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้ง 12.85 เปอร์เซ็นต์ และ 9.99 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (Sungnoiet al., 2014) อาการเปลือกแห้งของยางพารา เป็นลักษณะความผิดปกติของการใหลของน้ำยาง ทำให้ผลผลิตลดลงจนไม่สามารถเก็บผลผลิตได้ ปัจจุบันยังไม่สามารถสรุปสาเหตุที่แท้จริงได้แน่ชัด เพียงแต่ สรุปว่าเป็นความผิดปกติทางสรีรวิทยาที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติโดยมีปัจจัยหลายอย่างเป็นตัวกระตุ้น เช่น การกรีดหักโหม การใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง และสภาพแวดล้อม (พเยาว์ และคณะ, 2542) อย่างไร ก็ตามพันธุ์ยาง RRIT 251 จัดเป็นพันธุ์ยางที่มีจำนวนต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งน้อย โดยมีระดับ ความรุนแรงน้อยและมีค่าเท่ากับพันธุ์ RRIM 600 (กรรฉิการ์, 2551)

3. การเจริญเติบโตของต้นยางพันธุ์ RRIT 251

การเจริญเติบโตของต้นยางพันธุ์ RRIT 251 ที่ใช้ในการทคลองครั้งนี้ พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของ ขนาดเส้นรอบวงลำต้นในรอบปีหลังจากเปิดกรีด (girth increment) พบว่า การเพิ่มขึ้นของขนาดเส้นรอ บวงลำต้นในรอบปีมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้น หนึ่งวัน (S/2 d2) มีอัตราการเพิ่มขึ้นของเส้นรอบวงลำต้นต่อปีมากที่สุดเฉลี่ย 2.08 เซนติเมตรต่อปี

รองลงมาคือ ระบบกรีดหนึ่งในสี่ของลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/4 d1), ระบบกรีดครึ่งลำต้น/ กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 3d/4) และ ระบบกรีดหนึ่งสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสามวัน เว้นหนึ่งวัน (S/3 d1 3d/4) ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของเส้นรอบวงลำต้นต่อปีเฉลี่ย 1.86 เซนติเมตรต่อปี, 1.82 เซนติเมตรต่อปี และ 1.71 เซนติเมตรต่อปี ตามลำคับ ในขณะที่ ระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/ กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/3 d1), ระบบกรีดกรึ่งถำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 2d/3) และ ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/3 d1 2d/3) มีอัตราการเพิ่มของ เส้นรอบวงลำต้นต่อปีน้อยที่สุดเฉลี่ย 1.55 เซนติเมตรต่อปี, 1.47 เซนติเมตรต่อปี และ 1.42 เซนติเมตรต่อปี ตามลำดับ (Table 4) การเจริญเติบโตของต้นยางพาราในเขตพื้นที่ภากใต้ มีอัตราการเจริญเติบโตด้านการ ขยายขนาดของเส้นรอบวงลำต้น ก่อนการเปิดกรีดเท่ากับ 8.1 - 8.5 เซนติเมตรต่อปี และหลังจากเปิดกรีด แล้วจะมีอัตราการเจริญเติบโตเหลือเพียง 2.0 - 2.5 เซนติเมตรต่อปี (พิศมัย, 2551) จากผลการทคลองแสดง ให้เห็นว่า ความยาวของรอยกรีด และความถี่ของการกรีด มีผลทำให้การเจริญเติบโตของต้นยางพันธุ์ RRIT 251 ลดลง Sungnoi*et al.* (2014) รายงานว่า ระบบกรีดกรึ่งลำต้น/กรีดวันเว้นวัน ทำให้ยางพันธุ์ RRIT 251 การอัตราเจริญเติบโตด้านการขยายขนาดของเส้นรอบวงลำต้นเท่ากับ 1.70 เซนติเมตรต่อปี โดยระบบ กรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน, ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวัน เว้นหนึ่งวัน, ระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติดต่อกันทุกวัน และระบบกรีคหนึ่งในสี่ของลำต้น/ กรีคติดต่อกันทุกวันมีค่าอยู่ระหว่าง 1.46 - 1.57 เซนติเมตรต่อปี

4. ผลผลิต

4.1 ผลผลิตต่อครั้งกรีด

ผลผลิตต่อครั้งกรีดของขางพันธุ์ RRIT 251 พบว่า ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d2) ให้ผลผลิตต่อครั้งกรีดมากกว่าระบบอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยให้ผลผลิตต่อครั้งกรีดเฉลี่ย 66.01 กรัมต่อต้นต่อครั้งกรีด รองลงมาคือ ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 3d/4) และระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 2d/3) ที่ให้ผลผลิตต่อครั้งกรีด เฉลี่ย 56.90 กรัมต่อต้นต่อครั้งกรีด และ 55.59 กรัมต่อต้นต่อครั้งกรีด ตามลำดับ ในขณะที่ ระบบกรีด หนึ่งในสิ่ของลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/4 d1) ให้ผลผลิตต่อครั้งกรีด ตามลำดับ ในขณะที่ ระบบกรีด ครั้งกรีด (Table 5) เช่นเดียวกับรายงานของ Raemlee S. (2011) ที่ศึกษาระบบกรีดยางพันธุ์ RRIT 251 ที่ศูนย์วิจัยยางหนองคายว่า ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน, ระบบกรีด ครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน, ระบบกรีด ครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน, ระบบกรีด หนึ่งวันและ ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน, กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน หนึ่งวันและ ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน หนึ่งวันและ ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน หนึ่งวันและ ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน หนึ่งวันและ ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน หนึ่งวัน หนึ่งวัน หนึ่งวันที่ให้ผลผลิตต่อครั้งกรีด เฉล้ารับกรีดเละ 33.57 กรัมต่อต้นต่อครั้งกรีด ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ความขาวของรอยกรีดหรือการแบ่งหน้ากรีด มีผล โดยตรงต่อปริมาณผลผลิตน้ำขางที่ได้พิศมัย (2551) กล่าวว่า ความขาวของรอยกรีดมีความสำคัญต่อผลผลผลิตมาก ถ้ารอยกรีดขาวการตัดท่อน้ำขางจะมาก ทำให้น้ำขางที่อยู่ภายในท่อน้ำขางใหลออกมารวมถึง

น้ำยางจากท่อน้ำยางที่ไม่ได้ถูกกรีด ซึ่งอยู่ด้านตรงข้ามของรอยกรีดและอยู่ในวงเดียวกับท่อน้ำยางที่ถูก กรีด ก็สามารถไหลออกที่หน้ากรีดได้เช่นกัน

4.2ผลผลิตต่อไร่ต่อปี

ผลผลิตต่อไร่ต่อปี คือ ผลผลิตต่อครั้งกรีด x จำนวนต้นขางต่อไร่ x จำนวนวันกรีดต่อปี จาก การทดลองพบว่า ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 3d/4) และระบบกรีด หนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/3 d1) ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่มากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ โดยให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 503.90 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และ 471.53 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ตามลำดับ รองลงมาคือ ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 2d/3) ที่ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 437.20 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ขณะที่ ระบบกรีดหนึ่งในสามลำต้น/กรีดติดต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน (S/3 d1 2d/3) ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่น้อยที่สุดเพียง 359.59 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี (Table 6) สอดคล้องกับงานทดลองของ Raemlee S. (2011) ที่ทำการทดลองระบบการกรีดขางพันธุ์ RRIT 251 ที่สูนย์วิจัยขางหนองกาย จังหวัดหนองคายพบว่า ระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 317.28 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ส่วนระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 269.60 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ส่วนระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 269.60 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ส่วนระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 269.60 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ส่วนระบบกรีดครึ่งลำต้น/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 269.60 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

5. ต้นทุนการกรีดยางและรายได้หลังหักค่าจ้างกรีด

5.1 ต้นทุนการกรีดยาง

ต้นทุนการกรีคยาง จากการทคลองพบว่า ระบบกรีคยางแต่ละระบบจะมีต้นทุนการกรีคยางที่ แตกต่างกัน ซึ่งระบบกรีคยางที่ให้ผลผลิตเนื้อยางสูงก็จะมีต้นทุนการกรีคยางที่สูงตามขึ้นไปค้วย ได้แก่ ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคติคต่อกันสองวันเว้นหนึ่งวัน(S/2 d1 2d/3) มีค่าแรงงานกรีคยาง เท่ากับ 7,357 บาทต่อไร่ต่อปี และระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/3 d1) ที่มี ค่าจ้างแรงงานกรีคเท่ากับ 6,884 บาทต่อไร่ต่อปี (Table 7) ส่วนใหญ่การจ้างแรงงานกรีคจะใช้วิธีการ แบ่งผลผลิต โดยผู้กรีคจะได้ก่าจ้างเป็นร้อยละ 40 ของผลผลิตที่กรีคได้ในแต่ละวัน และคนกรีคต้อง ออกค่าอุปกรณ์ในการกรีคเอง ซึ่งค่าแรงในการกรีคและเก็บผลผลิตคิคเป็นร้อยละ 55.39 ของต้นทุน การผลิตทั้งหมค (สถาบันวิจัยยาง, 2554)

5.2 รายได้หลังหักค่าจ้างกรีด

รายได้หลังหักค่าจ้างกรีค พบว่า ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคติคต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน (S/2 d1 3d4) มีรายได้หลังหักค่าจ้างกรีคมากที่สุดคือ 11,035 บาทต่อไร่ต่อปี รองลงมาคือ ระบบกรีค หนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/3 d1) มีรายได้หลังหักค่าจ้างกรีค เท่ากับ 10,327 บาท ต่อไร่ต่อปี ในขณะที่ ระบบกรีคหนึ่งในสี่ของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/4 d1) มีรายได้หลังหัก ค่าจ้างกรีคน้อยที่สุด 7,875 บาทต่อไร่ต่อปี (Table 7)

จากผลการทดลองสามารถนำมาจัดทำเป็นตารางสรุปข้อพิจารณาในการเลือกใช้ระบบการ กรีดยางที่เหมาะสมกับพันธุ์ยาง RRIT 251 ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน และเหมาะสมกับสภาพ เกษตรกรชาวสวนยางพาราและแรงงานรับจ้างกรีดยาง (Table 8) จากตารางพบว่า การใช้ระบบกรีด หนึ่งในสามของลำตัน/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/3 d1) และระบบกรีดหนึ่งในสี่ของลำตัน/กรีดติดต่อกัน ทุกวัน (S/4 d1) เป็นระบบกรีดที่เหมาะสมที่สุด เพราะทำให้มีรายได้สุทธิตลอดช่วงอายุของต้นยาง เท่ากับ 185,886 บาทต่อไร่ และ 185,063 บาทต่อไร่ ตามลำดับ ซึ่งรายได้สุทธิตลอดช่วงอายุของต้น ยางสูงกว่าระบบกรีดตามคำแนะนำ (ระบบกรีดกรึ่งลำตัน/กรีดหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน; S/2 d2) กิดเป็น 29 เปอร์เซ็นต์ และ 28 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และสูงกว่าระบบกรีดที่เกษตรกรนิยมปฏิบัติ (ระบบกรีด หนึ่งในสามของลำตัน/กรีดติดต่อกันสามวันเว้นหนึ่งวัน; S/3 d1 3d/4) กิดเป็น 15 เปอร์เซ็นต์ และ 14 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ วิธีการลดความยาวของรอยกรีดลง และเพิ่มจำนวนวันกรีดขึ้นไปทดแทน เป็น ระบบกรีดที่เกษตรกรทางภากใต้นิยมปฏิบัติ เนื่องจากเชื่อว่ารอยกรีดที่สั้นลงจะทำให้การกรีดง่ายขึ้น และสามารถกรีดได้ทุกวัน ทำให้เกษตรกรมีรายได้ทุกวัน (พิสมัย, 2551) ซึ่งระบบกรีดหนึ่งในสาม ของลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/3 d1) และระบบกรีดหนึ่งในสิ่ของลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/4 d1) เป็นระบบกรีดที่ลดระยะเวลาของการกรีดต่อตันให้สั้นลง และยังสามารถเพิ่มจำนวนต้นยาง ที่จะกรีดต่อแรงงานกรีด ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดการแรงงานกรีดยางพารา

สรุปผลการทดลอง

ระบบกรีคที่เหมาะสมสำหรับพันธุ์ยาง RRIT 251 ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ที่มีปริมาณ น้ำฝนเฉลี่ย 2,689 มิลลิเมตรต่อปี และจำนวนวันฝนตกเฉลี่ย 131 วันต่อปี คือ ระบบกรีคหนึ่งในสาม ของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/3d1) และระบบกรีคหนึ่งในสิ่ของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/4d1) เนื่องจากเป็นระบบกรีคที่ให้ผลตอบแทนสุทธิตลอคช่วงอายุของต้นยางสูงที่สุด และสอคคล้อง กับวิถีชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน

การนำไปใช้ประโยชน์

ผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยและพัฒนาระบบกรีคที่เหมาะสมกับยางพันธุ์ RRIT 251 ในเขต พื้นที่ภาคใต้ตอนบน สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจสำหรับเกษตรกรชาวสวนยางพารา ทั้งที่ ทำการกรีคยางเอง และเจ้าของสวนยางที่ไม่กรีคยางเอง รวมไปถึงผู้รับจ้างกรีคยาง เพื่อให้เกษตรกร ชาวสวนยางที่ปลูกยางพันธุ์ RRIT 251 สามารถตัดสินใจเลือกระบบกรีคยางที่เหมาะสม ที่จะทำให้ได้รับ ผลตอบแทนสูงสุด และยังสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนางานวิจัย โดยการทดสอบระบบกรีค กับพันธุ์ยาง RRIT 251 ในแปลงเกษตรกรของเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบนซึ่งจะได้ดำเนินการต่อไป

ผลผลิต (Output)

ได้ระบบกรีดหนึ่งในสามของลำต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/3d1) และระบบกรีดหนึ่งในสี่ของลำ ต้น/กรีดติดต่อกันทุกวัน (S/4 d1) ที่เหมาะสมสำหรับพันธุ์ยาง RRIT 251 ในเขตพื้นที่ภากใต้ตอนบน

ผลลัพธ์(Outcome)

เกษตรกรชาวสวนยางพารานำระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติดต่อกันทุกวัน (S/3d1) และระบบกรีคหนึ่งในสี่ของลำต้น/กรีคติดต่อกันทุกวัน (S/4 d1) ไปใช้ทำให้มีรายได้สุทธิตลอคช่วง อายุของต้นยางพันธุ์ RRIT 251 เท่ากับ 41,612 บาทต่อไร่ และ 40,789 บาทต่อไร่ ตามลำดับ เมื่อเทียบ กับระบบกรีคตามคำแนะนำ (ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน; S/2 d2) และเมื่อ เปรียบเทียบกับระบบกรีคที่เกษตรกรนิยมปฏิบัติ (ระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติดต่อกันสาม วันเว้นหนึ่งวัน; S/3 d1 3d/4) จะมีรายได้เพิ่มขึ้น 19,946 บาท และ 19,123 บาทต่อไร่ตามลำดับ

ผลกระทบ (Impact)

เชิงเศรษฐกิจ ถ้าเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่ปลูกยางพันธุ์ RRIT 251 ในเขตพื้นที่ภากใต้ตอนบน พื้นที่ 905,547 ไร่ นำระบบกรีคหนึ่งในสามของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/3d1) และระบบกรีคหนึ่งใน สิ่ของลำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/4 d1) ไปใช้จะสามารถทำให้ผลผลิตที่ได้ตลอคช่วงอายุของต้นยาง พันธุ์ RRIT 251 เพิ่มสูงขึ้นถึง 1,720,278,502 กิโลกรัม และ 1,686,889,173 กิโลกรัม ตามลำคับ เมื่อ เปรียบเทียบกับระบบกรีคตามคำแนะนำ (ระบบกรีคครึ่งลำต้น/กรีคหนึ่งวันเว้นหนึ่งวัน; S/2 d2)

เชิงสังคม การใช้ระบบกรีคหนึ่งในสามของถำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/3d1) และระบบกรีค หนึ่งในสี่ของถำต้น/กรีคติคต่อกันทุกวัน (S/4 d1) สามารถช่วยให้เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่ ภาคใต้ตอนบนมีรายได้ที่มั่นคงขึ้นในสภาวะที่ราคายางตกต่ำลง และช่วยให้เกษตรกรชาวสวนยางพารา สามารถประกอบอาชีพการทำสวนยางซึ่งเป็นวิถีชีวิตของเกษตรกรต่อไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

คำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณ คุณพิชิต สพโชค ข้าราชการบำนาญ คุณทรงเมท สังข์น้อย ศูนย์วิจัยและ พัฒนาการเกษตรสงขลา คุณสมชาย ทองเนื้อห้า ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรตรัง และคุณกฤษณ์ อินสุวรรณ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7สุราษฎร์ชานี ที่ได้เอื้อเฟื้อข้อมูล และให้คำแนะนำ ด้านการกรีดยาง และขอขอบคุณคณะเจ้าหน้าที่ กลุ่มวิจัยและพัฒนา สวพ.กระบี่ ที่ช่วยกันปฏิบัติงาน จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สุดท้ายขอขอบคุณสถาบันวิจัยยางที่สนับสนุนงบประมาณสำหรับงานวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

กรรณิการ์ ธีระวัฒนสุข. 2551. พฤกษศาสตร์และพันธุ์ยาง. หน้า 32-60. ใน เอกสารประกอบการ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร หลักสูตรวิชายาง. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. โชคชัย เอนกชัย. 2529. ระบบกรีคสำหรับสวนยางขนาดเล็ก. วารสารยางพารา ปีที่ 7-3: 126-136. พนัส แพชนะ สุเมษ พฤกษ์วรุณ ก้องกษิต สุวรรณวิหค และสมคิด ดำน้อย. 2552. การยอมรับ เทคโนโลยีการกรีดยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่ภาคใต้ 4 จังหวัด. หน้า 323-335 ใน:

เทค ใน โลยการกรดยางพาราของเกษตรกร ในพนทภาค ได้ 4 จงหวด. หน้า 323-335 ใน: รายงานผลการวิจัยและทคสอบประจำปี 2552. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7 กรมวิชาการเกษตร.

- พิชิต สพโชค ชัยณรงค์ศักดิ์ จันทรัตน์ ทรงเมท สังข์น้อย วรรณจันทร์ โฆรวิส สุริยะ คงศิลป์ และ อำนวย ไชยสุวรรณ. 2554. การวิจัยระบบกรีคสลับหน้าต่างระดับในพันธุ์ยางสถาบันวิจัยยาง 251. ใน: รายงานผลการวิจัยเรื่องเต็มประจำปี 2554. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร.
- พเยาว์ ร่มรื่นสุขารมย์ ธีรชาติ วิชิตชลชัย ณพรัตน์ วิชิตชลชัย บุตรี วงศ์ถาวร กรรณิการ์ธีระวัฒนสุข และ สุจินต์ แม้นเหมือน. 2542. ปัจจัยเสี่ยงต่อการกระตุ้นการเกิดอาการเปลือกแห้งใน ยางพารา. ใน: รายงานผลการวิจัยยางพาราปี 2546. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร.
- พิสมัย จันทุมา. 2551. การกรีคยางและสรีระวิทยาที่เกี่ยวข้อง หน้า173-210. *ใน* เอกสารประกอบการ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร หลักสูตรวิชายาง. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร.
- พิศมัย จันทุมา. 2556. คู่มือการปฏิบัติงานวิจัยเทคโนโลยีการเก็บเกี่ยวผลผลิตยาง. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 64 หน้า.
- ศรินณา ชูธรรมธัช สมปอง นุกูลรัตน์ สุพร ฆังคมณี สุนันท์ ถีราวุฒิ ประสพโชค ตันไทย อาริยา จูดคง ลักษมี สุภัทรา ไพโรจน์ สุวรรณจินดา พุฒนา รุ่งระวี และสาลี่ ชินสถิต. 2550. การศึกษาการ ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง. หน้า 108-148. ใน: รายงานผลการวิจัยและทดสอบประจำปี 2550. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 กรมวิชาการเกษตร.
- สถาบันวิจัยยาง. 2553. ข้อมูลทางวิชาการยางพารา 2553. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 128 หน้า สถาบันวิจัยยาง. 2554. ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของสวนยางขนาดเล็กเฉลี่ยของประเทศไทย

ปี 2553/2554. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 11 หน้า สถาบันวิจัยยาง . 2555. ข้อมูลทางวิชาการยางพารา 2555. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. 123 หน้า สถาบันวิจัยยาง . 2557. ข้อมูลราคายางพารา. http://www.rubberthai.com/rubberthai/: 19 ธันวาคม 2557. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2557. ข้อมลการผลิตสินค้ำการเกษตร

- ยางพารา. http://www.oae.go.th/download/prcai/farmcrop/rubber.pdf: 16 ธันวาคม 2557.
- Raemlee S. 2011. Influence of tapping system on rubber clone; RRIT 251. *In:* International Rubber Research Conference 15–16 December, 2011 Chang Mai, Thailand. 5 pages
- Sungnoi S., P. Sopchok and P. Chantuma. 2014. Effect of tapping system and stimulation on clone RRIT 251. *In* International Rubber Research Conference 24–28 November, 2014 Philippines. 7 page

Table 1 Number of tapping day (days) from the 1st year tapping to the 6th year tapping of rubber clone RRIT 251 using different tapping system

Tapping system	(Oct 2010 - Apr (May 2011 - Apr (May 201		3 rd year Tapping (May 2012 - Apr 2013)	ay 2012 - Apr (May 2013 -		Average 4 years (May 2011 - Apr 2015)	
S/2 d2	50	98	89	96	96	94.75	
S/2 d1 2d/3	62	127	121	131	122	125.25	
S/2 d1 3d/4	72	144	133	146	142	141.25	
S/3 d1 2d/3	62	127	121	131	122	125.25	
S/3 d1 3d/4	72	144	133	146	142	141.25	
S/3 d1	81	174	161	175	163	168.25	
S/4 d1	81	174	161	175	163	168.25	

Table 2 Monthly Rainfall (mm.) and Rain day (day) in Krabi Agricultural Research and Development Center during 2010 to 2015

	1 st year Ta	1 st year Tapping		2 nd year Tapping 3 rd year Tapping		4 th year Tapping		5 th year Tapping		Average 5 years		
	(May 20)10 -	(May 201	1 - Apr	(May 2012	2 - Apr	(May 2013	3 - Apr	(May 201	4 - Apr	(May 2010 -	
Month	Apr 20	11)	2012	2)	2013	3)	2014	.)	2015	5)	Apr 2015)	
	Rainfall	Rain	Rainfall	Rain	Rainfall	Rain	Rainfall	Rain	Rainfall	Rain	Rainfall	Rain
	Kamian	day	Kaiiiiaii	day	Kaiiiiaii	day	Kaiiiaii	day	Kamian	day	Kamian	day
May	53.6	5	128.9	12	200.1	15	204.0	11	138.1	11	144.3	11
June	191	11	161.3	19	338.5	11	494.0	13	361.7	18	309.3	14
July	295.6	17	221	15	142.1	14	694.4	22	408.7	20	343.4	18
August	188.5	20	209.9	15	308.2	18	197.2	15	507.3	21	282.2	18
September	112.5	6	341.7	19	894.9	18	414.0	10	435.9	10	439.8	13
October	375.4	13	162.9	12	237	11	442.0	19	500.2	21	343.1	15
November	119.6	18	125.1	8	234.6	11	299.4	15	275.4	16	210.8	14
December	28.4	13	206.0	7	129.4	11	55.4	3	137.0	10	111.2	9
January	29.3	8	247.8	10	37.4	1	24.6	1	63.0	1	80.4	4
February	56.2	3	124.2	6	34.4	2	0.0	0	37.8	3	63.2	4
March	715.1	21	409.1	14	0.0	0	10.2	1	7.6	1	285.5	7
April	5.9	3	385.4	10	68.4	5	191.5	9	76.0	2	145.4	6
Total	2,171	138	2,723	147	2,625	117	3,027	119	2,949	134	2,689	131

Table 3 Girth at opening tapping (cm.), Tapped cut length (cm.), Height tapped cut length (cm./year) Bark consumption area (cm.²/year)and Number of tapping year (year) from the 1st year tapping to the 5th year tapping of rubber clone RRIT 251 using different tapping system

Tapping system	Girth at opening tapping (cm.)	Tapped cut length (cm.)	Height tapped cut length (cm./year)	Bark consumption area (cm.²/year)	Number of tapping year (year)	Tapping paneldryness (%)
S/2 d2	58.65	30.58	28.58	873.97	16.78	2.22
S/2 d1 2d/3	59.09	29.43	34.66	1,020.06	14.48	4.44
S/2 d1 3d/4	62.11	31.56	38.13	1,203.37	12.90	13.33
S/3 d1 2d/3	61.57	20.29	34.87	707.39	21.76	6.67
S/3 d1 3d/4	59.95	20.23	37.97	767.96	19.52	4.44
S/3 d1	62.39	20.63	41.83	862.85	18.00	8.89
S/4 d1	61.62	15.71	44.26	695.33	22.15	6.67

Table 4 Girth (cm.) and Girth increment (cm./year) at 170 cm. level from the 1st year tapping to the 4th year tapping of rubber clone RRIT 251 using different tapping system

		Girth					
Tapping system	Before	1 st year	2 nd year	3 rd year	4 th year	5 th year	increment*
	Tapping	Tapping	Tapping	Tapping	Tapping	Tapping	(cm./yr.)
S/2 d2	58.65	59.57	62.23	64.38	66.24	69.03	2.08 a
S/2 d1 2d/3	59.09	59.91	61.83	63.2	64.53	66.43	1.47d
S/2 d1 3d/4	62.11	62.86	63.92	65.56	67.35	71.23	1.82bc
S/3 d1 2d/3	61.57	62.26	63.97	65.46	67.27	68.69	1.42d
S/3 d1 3d/4	59.95	60.63	62.38	63.75	65.41	68.48	1.71 c
S/3 d1	62.39	62.85	64.38	65.57	67.53	69.84	1.55d
S/4 d1	61.62	62.29	64.07	65.78	67.59	70.92	1.86 b
Average	60.77	61.48	63.25	64.81	66.56	69.23	1.70

^{*} Means in the same column followed by a common letter same type of letter are not significantly different at the 5% level by DMRT

Table 5 Yield per tapping (g./tree/tapping) from the 1st year tapping to the 5th year tapping of rubber clone RRIT 251 using different tapping system

T	1 st year Tapping	2 nd year Tapping	3 rd year Tapping	4 th year Tapping	5 th year Tapping	Average 4 years
Tapping	(Oct 2010 - Apr	(May 2011 - Apr	(May 2012 -	(May 2013 -	(May 2014 -	(May 2011 -
system	2011)	2012)	Apr 2013)	Apr 2014)	Apr 2015)	Apr 2015)
S/2 d2	46.92 a	79.25 a	65.73 a	65.61 a	54.75 a	66.01 a
S/2 d1 2d/3	46.17 ab	63.67 b	58.45 bc	58.26 b	43.07 b	55.59 b
S/2 d1 3d/4	46.56 a	66.30 b	63.08 ab	56.73 b	43.05 b	56.90 b
S/3 d1 2d/3	33.33 с	53.89 с	52.89 cd	49.22 c	28.41 c	45.72 с
S/3 d1 3d/4	42.44 ab	51.57 с	50.84 d	42.62 c	31.77 bc	43.83 с
S/3 d1	40.96 ab	49.20 с	52.83 cd	42.64 c	35.96 bc	44.85 c
S/4 d1	38.83 bc	44.54 d	43.38 e	30.52 d	28.25 с	36.29 d
Cv(%)	9.10	4.50	6.70	7.80	16.30	7.20

Means in the same column followed by a common letter same type of letter are not significantly different at the 5% level by DMRT

Table 6 Yield (kg./rai/year) from the 1st year tapping to the 5th year tapping of rubber clone RRIT 251 using different tapping system

T	1 st year Tapping	2 nd year Tapping	3 rd year Tapping	4 th year Tapping	5 th year Tapping	Average 4 years
Tapping	(Oct 2010 - Apr	(May 2011 - Apr	(May 2012 - Apr	(May 2013 -	(May 2014 -	(May 2011 -
system	2011)	2012)	2013)	Apr 2014)	Apr 2015)	Apr 2015)
S/2 d2	152 b	505 с	380 с	409 cd	342 ab	392.60bc
S/2 d1 2d/3	186 a	525 bc	460 b	496 ab	342 ab	437.20ab
S/2 d1 3d/4	217 a	620 a	545 a	538 a	397 a	503.90 a
S/3 d1 2d/3	134 b	445 d	416 bc	419 bcd	225 b	359.59c
S/3 d1 3d/4	198 a	483 cd	440 bc	404 cd	293 ab	388.20bc
S/3 d1	215 a	556 b	553 a	485 abc	381 a	471.53 a
S/4 d1	204 a	504 c	454 b	347 d	299 ab	381.52bc
Cv(%)	9.10	5.00	8.30	9.50	18.80	8.60

Means in the same column followed by a common letter same type of letter are not significantly different at the 5% level by DMRT

Table 7 Cost of tapping labor (baht/rai)of rubber clone RRIT 251 using different tapping system

	Yield	Income*	Tapping day	Cost of tapping** labor	Net income
Tapping system	(kg/rai/year)	(baht/rai/year)	(days)	(baht/rai/year)	(bath/rai/year)
S/2 d2	392.60	14,330	95	5,732	8,598
S/2 d1 2d/3	437.20	15,958	125	6,383	9,575
S/2 d1 3d/4	503.90	18,392	141	7,357	11,035
S/3 d1 2d/3	359.59	13,125	125	5,250	7,875
S/3 d1 3d/4	388.20	14,169	141	5,668	8,502
S/3 d1	471.53	17,211	168	6,884	10,327
S/4 d1	381.52	13,925	168	5,570	8,355

^{*} Cup lump price at 11 December 2015 = 36.50 baht/kg (RRIT, 2015) ** Divide yield system is 60:40, tapping labor = 40%

Table 8 Effect of tapping systems on yield, tapping day, bark consumption, number of tapping year, tapping panel dryness, labor and revenue on rubber clone RRIT 251 in the upper south of Thailand

	Tapping system								
Factor	S/2 d2	S/2 d1 2d/3	S/2 d1 3d/4	S/3 d1 2d/3	S/3 d1 3d/4	S/3 d1	S/4 d1		
Yield (kg./rai/year)	392.6	437.2	503.9	359.59	388.2	471.53	381.52		
Tapping day (days/year)	95	125	141	125	141	168	168		
Bark consumption area (cm.²/year)	873.97	1,020.06	1,203.37	707.39	767.96	862.85	695.33		
Number of tapping year (year)	16.78	14.48	12.90	21.76	19.52	18.00	22.15		
Tapping panel dryness (%)	2.22	4.44	13.33	6.67	4.44	8.89	6.67		
Income (baht/rai/year)	14,330	15,958	18,392	13,125	14,169	17,211	13,925		
Cost of tapping labor (baht/rai/year)	5,732	6,383	7,357	5,250	5,668	6,884	5,570		
Net income (baht/rai/year)	8,598	9,575	11,035	7,875	8,501	10,327	8,355		
Net income per life (baht/rai/life)	144,274	138,646	142,352	171,360	165,940	185,886	185,063		
Percentage from control(%)	100	96	99	119	115	129	128		